

[Viggo Starcke.]

i et demokrati er noget meget vigtigt, og hensynet til forsvarets brugbarhed, og dér kan jeg ikke nægte, at de betragtninger, som chefen for hærstaben, generalmajor Erik Kragh, har fremført i den gule betænkning om den militære retsplejelovgivning side 40-43, vejer overordentlig tungt dels ved deres stærke indhold og dels ved, at de fremsættes af en mand, som vel må betragtes som en af de klareste hjerner inden for forsvaret.

I den pågældende skrivelse peger generalmajor Kragh på det vigtige, at forsvaret skal kunne løse sine opgaver, hvis der bliver krig, og at hvis man nedbryder disciplinen, så er meningen med forsvaret i og for sig borte. Generalmajor Kragh siger:

„Jeg finder ligeledes lejlighed til at udtale, at disciplinen i hæren i dag ikke tåler yderligere forringelse, uden at det kompromitterer effektiviteten.“

Generalmajor Kragh siger endvidere — på side 41 —:

„Tager man såvel den arbitrære straffemyndighed som påtalemyndigheden fra regimentschefen, tager man en så væsentlig del af midlerne til at opretholde disciplinen fra ham, at man også må fritage ham for ansvaret for disciplinens opretholdelse.“

Dette ser ud til at være en nogenlunde enstemmig opfattelse i ansvarlige officerskredse. Selvfølgelig må det ikke være sådan, at officererne alene skal give retningslinjerne for, hvordan den militære retsplejelovgivning skal være, men på den anden side må deres store sagkundskab og deres fornemmelse over for den daglige tjeneste gøre, at man tillægger en sådan udtalelse en meget væsentlig betydning. Jeg kan derfor ikke se andet, end at man må være varsom med at ændre dette forhold på et tidspunkt, hvor forsvarets opgave og dets effektivitet er af krigsforebyggende karakter. Jeg er derfor betænkelig ved at tiltræde flertallets henstilling til forsvarsministeren om snarest at fremsætte lovforslag i overensstemmelse med flertallets synspunkter.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Må jeg først takke det ærede udvalg for tilslutningen til lovforslaget og tilslutningen til de af mig stillede ændringsforslag, der

jo er fremgået af forskellige henstillinger dels under forhandlingen her i tinget, dels under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan tilslutte mig udvalgsflertallets afvisning af det af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen stillede underændringsforslag om at indføre befalet orlov på FN-dagen. Jeg er ganske enig i den betragtning, at så længe FN-dagen end ikke er en almindelig hel- eller halvfridag, vil det se noget mærkeligt ud at gøre den til en oven i købet befalet orlovsdag for soldaternes vedkommende.

Jeg har, som det er oplyst, af udvalget modtaget en henstilling om at tage op til yderligere undersøgelse og overvejelse spørgsmålet om at ændre anklagemyndigheden inden for den militære retspleje, og det er min hensigt at følge denne henstilling, således at hele dette spørgsmål nu tages op i ministeriet, og at de undersøgelser, som kan og bør foretages, bliver foretaget, alt med henblik på, at jeg i den kommende folketingsssamling forhåbentlig vil kunne fremsætte et forslag til en ændret ordning. Da dette altså er et spørgsmål, som skal yderligere undersøges, er det naturligvis vanskeligt og for tidligt at udtale sig nærmere herom i dag og i det hele gå ind i en debat om sagen. Jeg vil dog, for at den ting skal være på det rene, sige, at jeg for mit vedkommende opfatter henstillingen sådan, at vi i ministeriet skal prøve på at finde en løsning på det grundlag, at auditorerne overtager anklagemyndigheden. Jeg må i øvrigt tilføje, at når jeg har formet mit forslag, som jeg har gjort det, er det ud fra den opfattelse, som jeg også gjorde gældende ved første behandling, at jeg fandt det rigtigst at følge indstillingen fra det sagkyndige udvalg.

Når imidlertid et så stort flertal, som her er tale om, beder mig om at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse, er det naturligt, at en sådan anmodning følges. Jeg gør dog opmærksom på, at de militære myndigheder er meget betænkelige ved at gå bort fra den nuværende ordning, og jeg synes, vi har en forpligtelse til i hvert tilfælde at finde en ordning, der bedst muligt kan fjerne disse betænkeligheder og mest muligt tage hensyn til de synspunkter, man måtte anlægge fra de militære myndigheds side. Jeg må også gøre opmærksom